

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทฤษฎีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
**THE GRADE LEVEL 2 STUDENTS' OPINIONS OF SAINT
JOSEPH BANGNA SCHOOL, SAMUT PRAKAN PROVINCE ,
TOWARDS MANAGEMENT OF LEARNING
CHINESE LANGUAGE**

ไซ ลี่ผิง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2552

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2552

**THE GRADE LEVEL 2 STUDENTS' OPINIONS OF SAINT
JOSEPH BANGNA SCHOOL, SAMUT PRAKAN PROVINCE ,
TOWARDS MANAGEMENT OF LEARNING
CHINESE LANGUAGE**

CAI LIPING

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the equirements

For the Degree of Master of Education

Department of Education Management

Graduate School, Dhurakij Pundit Univercity

2009

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอิงจากรองศาสตราจารย์ ดร.กล้าทองขาว ประธานกรรมการสอบและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ดร.พิมพ์ใจ กิบาลสุข และอาจารย์โชติ แยมแสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ความเข้าใจและได้รับคำแนะนำที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างสูงและที่สำคัญของขอบคุณนักเรียน ชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนทำให้ผลการวิจัยสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

คุณค่าและคุณประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตาเกื้อหนุนจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต

ไช ลีผิง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.5 นิยามศัพท์.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดและหลักการเรียนรู้ภาษา.....	7
2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการเรียนรู้.....	12
2.3 การจัดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	15
2.4 ข้อมูลโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บังนา.....	30
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	42
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
4.2 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ.....	44
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	52
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	54
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	57
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	65
ภาคผนวก ข. รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแบบสอบถาม.....	72
ประวัติผู้วิจัย.....	74

สารบัญตาราง

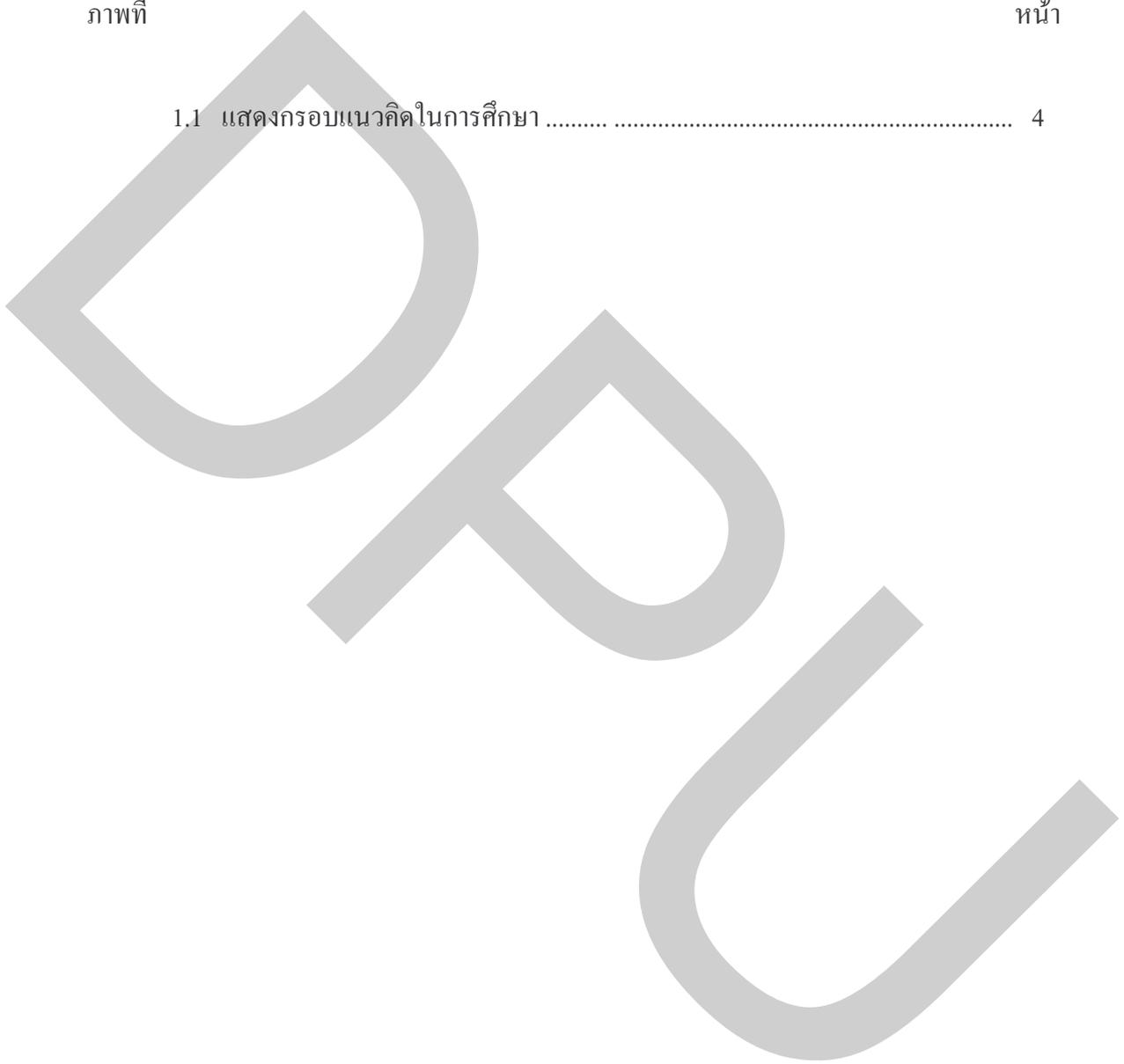
ตารางที่	หน้า
4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามทัศนคติของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ.....	44
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามทัศนคติของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	45
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามทัศนคติของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน	47
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามทัศนคติของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน	48
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามทัศนคติของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัดและการประเมินผล	49
4.7 การเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนคติของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม ระดับชั้น.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา	4

หัวข้อสารนิพนธ์	การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทฤษฎีของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อผู้เขียน	ไช้ ลีผิง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์โชติ แยมแสง
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทฤษฎีของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามภูมิหลังของนักเรียน ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 173 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one – way ANOVA)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) นักเรียน อายุต่ำกว่า 9 ปี ร้อยละ 3.47 อายุ 9 ถึง 11 ปี ร้อยละ 91.91 อายุมากกว่า 11 ปี ร้อยละ 4.62 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 32.95 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 33.53 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 33.53

2) ทฤษฎีของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมเห็นด้วยมาก(ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีทฤษฎีเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนตามลำดับ

3) ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีทฤษฎีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน

Title The grade level 2 students' opinions of Saint Jojeph Bangna School,
Samut Prakan Province , towards management of learning Chinese language

Author Cai Liping

Advisor Arjan Choti Yamsang

Major Education Management

Academic year 2009

ABSTRACT

The purpose of this study were to study and compare the students' opinions towards management of learning Chinese language of students' secondary grade level of education, the Saint Jojeph Bangna School, Samut Prakan Province , classified by students' background . The method of the study was carried through a surveying technique . The sample consisted of 173 presents of students in the secondary level of education of education Saint Jojeph Bangna School, Samut Prakan Province . Factor for data analysis consist of percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D), and one - way ANOVA.

The results of the study were as follow

1. All students were female, age less than 9 years old 3.47%, age between 9 to 11 years old 91.91% and age more than 11 years old 4.62%. Be a primary education grade 4 = 32.95%, grade 5 = 33.53% and grade 6 = 33.53% .
2. The opinion of the students towards management of learning in Chinese language, Saint Jojeph Bangna School, Samut Prakan Province, Chinese language . The majority opinion strongly agreed, representing mean 3.96 s.d 0.21, Moreover, the students mostly agreed in all aspect by Chinese language learning - teaching technigues came first, followed by the aspects of Chinese language learning – teaching measurement and evaluation, Chinese language learning – teaching media management, and Chinese language learning – teaching activities, respectively.
3. The hypothesis results of the activities for learning Chinese language shown that the students with different grade of education in the Saint Jojeph Bangna school, Samutprakarn province, had no different opinions.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นของสังคมปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันสูงในทุกๆด้านไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ การทำงาน การศึกษา การค้าขาย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของรูปแบบการทำธุรกิจในยุคโลกาภิวัตน์ ประกอบกับการลงทุนของบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในแถบภูมิภาคเอเชียรวมทั้งในประเทศไทย อันเป็นผลมาจากการจัดตั้งเขตการค้าเสรีของกลุ่มประเทศในทวีปเอเชีย ทำให้เกิดความต้องการบุคลากรและแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญและมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเหตุให้คนไทยตื่นตัวและเล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งถ้ามองจากภาพรวมข้างต้นแล้วภาษาถือว่่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารสำหรับการถ่ายทอดข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งให้รับรู้และเข้าใจ ด้วยเหตุทำให้การใฝ่หาความรู้ทางด้านภาษาเพิ่มเติมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้บุคคลนั้นเป็นผู้ได้เปรียบในการถ่ายทอดความรู้และวิทยาการใหม่ๆในศาสตร์ต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ จึงส่งผลให้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อาทิ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่คนไทยนิยมเรียนกันมาก สืบเนื่องจากประเทศจีนคุ้นเคยกับคนไทยมาช้านานแล้ว และภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันก็คือภาษาจีน ซึ่งภาษาจีนนั้นมีใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนขนาดใหญ่อย่าง “เยาวราช” ซึ่งมีมาตั้งแต่ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ และในสมัยรัฐบาลท่านอานันท์ ปันยารชุน มีนโยบายให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรีมีการเปิดสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัย และได้บรรจุภาษาจีนให้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะภาษาต่างประเทศที่สองและที่สำคัญของโรงเรียน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริสบางส่วนไว้ว่า “ภาษาจีน” สามารถทำให้คนเข้าสู่อาณาจักรแห่งความรู้อันอุดมไพศาลแหล่งของโลกได้อย่างสมบูรณ์ เมื่อยิ่งศึกษาก็ยิ่งตระหนักในขอบเขตอันกว้างขวางลุ่มลึก (ปกรณัม ลิมปนูสรณัม, 2547:1)

ความสำคัญของภาษาจีนกลาง ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญของทวีปเอเชีย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นความรู้ด้านปรัชญา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ก็จะบันทึกไว้เป็นภาษาจีน และภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ยิ่งเพิ่มความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก ภาษาจีนมีมากมายหลากหลายของสำเนียงซึ่งจะเปลี่ยนไปตามภูมิภาค แต่ภาษาจีนมีความเป็นเอกภาพอยู่ในตัวอักษรจีน เป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพ นั่นก็คือหนึ่งภาพก็หมายถึงหนึ่งตัวอักษรนั่นเอง เพื่อความเป็นเอกภาพนั่นเองทางรัฐบาลจีนจึงกำหนดให้ภาษาจีนกลางหรือที่ชาวต่างชาติเรียกว่า แมนดาริน เป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

รูปแบบการเรียนการสอนที่น่าสนใจในการเรียนการสอนภาษาจีน การเรียนที่ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาจีนกลางด้วยกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเกมฝึกคำศัพท์ การเขียนอักษรจีน การจำลองสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้โดยผ่านการเรียนรู้แบบความบันเทิง นักเรียนที่ได้เขียนตัวอักษรจีนได้จำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงวิวัฒนาการของตัวอักษรเพื่อช่วยในการจำและคาดเดาความหมาย รวมถึงการเรียนรู้หมวดต่างๆจะทำให้จำตัวอักษรจีนเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนทุกคนคงปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นงานค่อนข้างหนัก ต้องอาศัยความอดทนและกำลังใจอย่างยิ่ง แต่ก็ท้าทายความสามารถของผู้สอนเป็นอย่างสูง และความสำเร็จของผู้เรียนก็ย่อมบ่งบอกถึงความสำเร็จของผู้สอนได้เป็นอย่างดี และในปัจจุบันมีสถานศึกษาเปิดสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการในการที่จะพัฒนาทักษะทางด้านภาษา และปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาคือแรงจูงใจ และทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของผู้สอน เหมือนดังที่ บราวน์ (Brown, 1987:114-117) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่ามีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพราะแรงจูงใจเป็นกุญแจไขไปสู่การเรียนรู้ ในขณะที่เดียวกัน ลิตเติ้ลวูด (Littlewood, 1990:53) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นพลังสำคัญที่กำหนดได้ว่าผู้เรียนจะมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้หรือไม่ จะอุทิศตนทุ่มเทแรงกายแรงใจ และมีความพากเพียรพยายามมากน้อยเพียงใดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง นอกจากนี้แรงจูงใจในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นความต้องการที่จะก้าวหน้าในอาชีพการงาน ความต้องการเรียนในระดับสูงขึ้น สามารถกระตุ้นความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด เพราะผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยทำให้หลักสูตร บทเรียน และวิธีการสอนได้ผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนจึงเสมือนเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเป็นเช่นไรมีประสิทธิภาพหรือไม่

ย่อมขึ้นอยู่กับผู้สอน ดังนั้น การสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ผลที่ได้จากการวิจัยจะช่วยให้ได้ข้อความจริงจะเป็นข้ออธิบายความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะใช้ผลการวิจัยพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ที่จะช่วยส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบธรรมชาติการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป.4,ป.5,ป.6

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

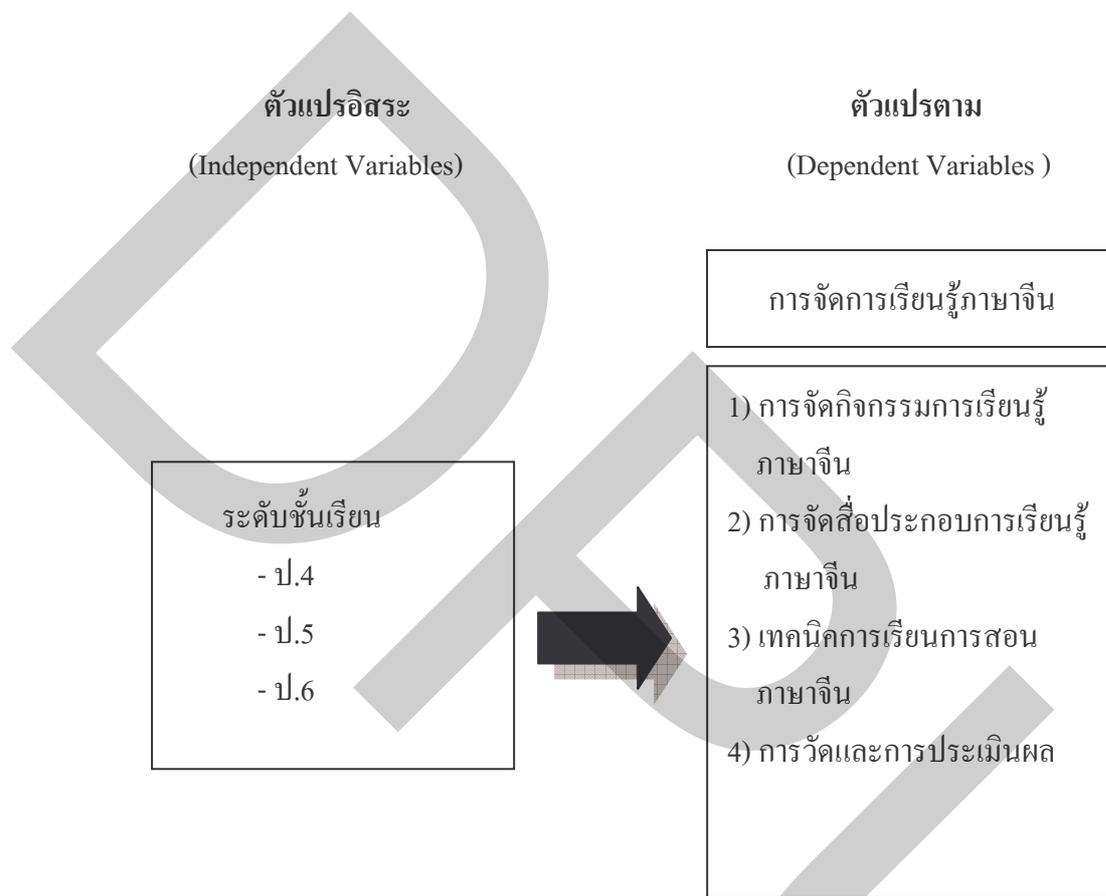
ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ระดับชั้นเรียน ป.4,ป.5,ป.6 ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

ตัวแปรตาม คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งหมายถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่2 ประกอบด้วย

- 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาจีน
- 2) การจัดสื่อประกอบการเรียนรู้อาษาจีน
- 3) เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน
- 4) การวัดและการประเมินผล

แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

1.3.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

1.3.3 ขอบเขตระยะเวลา

ช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ปีการศึกษา 2551

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบทราบตระหนักรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

1.4.2 ผลการศึกษาที่ได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาจีน ในการปรับปรุงพัฒนางานด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

1.4.3 ผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในพื้นที่หรือภูมิภาคอื่นๆต่อไป

1.5 นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดให้นักเรียนมีประสบการณ์ต่างๆเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนออกแบบการสอนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหา การจัดรูปแบบการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์การเรียน การกำหนดบทบาทบุคลากร การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ การจัดตั้งอำนวยความสะดวกต่างๆ และการประเมินผลและปรับปรุง

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อสื่อความหมายตามหน้าที่ของภาษา (language function) ในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม

1.2 การจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาจีนมีความหลากหลาย สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนทันสมัย สื่อประกอบคำบรรยายช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจภาษาจีนได้

1.3 เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน หมายถึง เทคนิคการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาทักษะทางภาษา กระบวนการคิด เจตคติและ

วัฒนธรรมซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านต่างๆ โดยการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะที่จะให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาและภาษาไปพร้อมๆ กัน

1.4 การวัดและการประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู

ทรรศนะ หมายถึง ความเห็น ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน 4 ด้าน คือ

- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน
- การจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน
- เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน
- การวัดและการประเมินผล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาป.4, ป.5, ป.6ที่กำลังเรียนวิชาภาษาจีน ในโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ หมายถึง โรงเรียนเอกชนคาทอลิกซึ่งบริหารงานโดยคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ แห่งประเทศไทย เปิดสอนเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ตั้งอยู่เลขที่ 75 หมู่ที่ 9 ถนนสุขุมวิท 107 ซอยแบริง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดเป็นโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่ และระดับมัธยมศึกษาขนาดกลาง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทฤษฎีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและหลักการเรียนรู้ภาษา
  - 2.1.1 การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของนักจิตวิทยา
  - 2.1.2 งานวิชาการของสถานศึกษา
- 2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการเรียนรู้
  - 2.2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
  - 2.2.2 การจัดการสาระการเรียนรู้
- 2.3 การจัดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 2.3.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
  - 2.3.2 กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน
  - 2.3.3 การจัดสื่อและเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน
  - 2.3.4 แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีน
- 2.4 ข้อมูลโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอที่ละประเด็น ดังนี้

2.1 แนวคิดและหลักการเรียนรู้ภาษา

2.1.1 การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของนักจิตวิทยา

ธีรรัตน์ พิทักษ์พนัสกุล (2548:11- 15) ได้เสนอแนวคิดของนักจิตวิทยาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ภาษา ซึ่งสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม นักจิตวิทยากลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมเป็นเพียงลักษณะหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ที่แสดงออก ดังนั้นกระบวนการได้มาซึ่งภาษาของมนุษย์จึงเป็นกระบวนการที่ไม่แตกต่างไปจากกระบวนการเรียนรู้ใน

การแสดงพฤติกรรมอื่นๆ โดยทั่วไป เมื่อเป็นเช่นนั้นนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมได้อธิบายถึงการเรียนรู้โดยทั่วไปนั้นเป็นผลมาจากการที่มนุษย์ได้ปฏิสัมพันธ์กับสังคม เช่น เด็กไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด ภาษาใดก็ตามเมื่อไปเกิดในสภาพสังคมอื่นที่ใช้ภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาแม่แล้วเด็กก็จะเรียนรู้ภาษานั้นได้ดี เหมือนกับเขาเรียนรู้ภาษาพ่อและภาษาแม่ของเขา จึงสามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ภาษาของเด็กนั้นน่าจะเป็นผลของการที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เขาอาศัยอยู่มากกว่า

2. นักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม นักจิตวิทยากลุ่มนี้มีความเชื่อว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิต (mind) อันมีโครงสร้างทางปัญญาเป็นองค์ประกอบการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นบุคคลต้องอาศัยกระบวนการรับรู้ โดยรับข้อมูลจากประสบการณ์ที่ตนเองเผชิญในสภาพแวดล้อม แล้วนำข้อมูลนั้นมาสู่โครงสร้างทางปัญญาเพื่อจัดระบบของความรู้ แต่ละบุคคลแต่ละคนได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันทั้งในด้านของเวลา ปริมาณ และคุณภาพจึงทำให้โครงสร้างทางปัญญาของแต่ละบุคคลพัฒนาไม่เท่าเทียมกัน แม้ว่าจะอยู่ในวัยเดียวกันก็ตาม ซึ่ง ออซูเบล (Ausubel, 1963:48) ได้ใช้แนวคิดนี้เป็นแนวคิดพื้นฐานในเรื่องการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาของการเรียนรู้ที่มีความหมายว่า เป็นกระบวนการที่ความสัมพันธ์กับความรู้เก่าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น ซึ่งต่างจากการเรียนรู้แบบนกแก้วนกขุนทอง คือ การเรียนรู้สิ่งใหม่โดยไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ เลยกับความรู้เก่าที่มีอยู่ในโครงสร้างทางปัญญา

การที่เด็กแต่ละคนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ผลที่แตกต่างกันนั้นมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ความยากง่ายของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. อายุและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. แรงจูงใจกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
4. การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
5. บุคลิกภาพกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

พิมล ทองวิจารณ์ (2548:24-28) ทฤษฎีที่สำคัญที่ควรนำมาเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีดังนี้

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ 3 ขั้น คือ

1. การเรียนรู้ด้วยการเล่นกับวัตถุโดยตรง โดยอาศัยการจัดกระทำต่างๆ กับวัตถุ นำไปสู่การเรียนรู้ ไปสู่การหาคำตอบของปัญหา เด็กแก้ปัญหาไม่ได้เพราะยังมองไม่เห็นมโนภาพของวัตถุ

2. การเรียนรู้ด้วยการเล่นกับมโนภาพของวัตถุ เด็กสามารถใช้จินตนาการสร้างภาพในใจโดยไม่มีการกระทำ

3. การเรียนรู้ด้วยการเล่นกับสัญลักษณ์ เด็กสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยการใช้นิสัญลักษณ์ หรือภาษา สามารถแก้ปัญหาได้โดยไม่ต้องเห็นวัตถุหรือไม่ต้องคิดถึงมโนภาพของวัตถุ

ภพ เหล่าไพบุลย์ (2537:82-83) ได้เสนอแนวทางในการจัดลำดับชั้นการสอนไว้ 9 ชั้น คือ

1. สร้างความสนใจ คือ การทำให้ผู้เรียนมีใจจดจ่อต่อบทเรียน
2. แจ่มจุดประสงค์ คือ การบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน
3. ทบทวนความรู้เดิม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
4. ใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ โดยการเสนอสิ่งเร้าที่ใช้ประกอบการสอน
5. ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะแนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

6. ให้ลงมือปฏิบัติ
  7. การแจ้งผลการปฏิบัติ คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
  8. การประเมินผลการปฏิบัติ
  9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยการสรุปย่อ ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา
- สุรชัย บุญญาสิทธิ (2541:75-78) ได้พัฒนารูปแบบการสอนเป็น 8 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 บูรณาการทักษะ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะของการผสมผสานประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหาต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งมักจะจัดไว้ในรูปของนวัตกรรมการเรียนการสอนแบบสื่อประสม

รูปแบบที่ 2 เน้นปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด ระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสื่อการเรียน หรือทั้งระหว่างครูกับนักเรียนกับสื่อการเรียน เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการคิดแบบช่วยกันให้เกิดการเรียนรู้

รูปแบบที่ 3 ร่วมกันเรียนรู้ หมายถึง การให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการกลุ่มการทำงานร่วมกันและสร้างสรรค์ความรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ โครงการงาน เป็นต้น

รูปแบบที่ 4 ผู้สร้างสรรค์งาน หมายถึง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองจะเรียนรู้ได้อย่างไรและเรียนรู้อะไรบ้าง ผู้เรียนจะเข้าถึงกระบวนการในการเรียนรู้ว่าตนเองจะเรียนรู้ได้อย่างไรและเรียนรู้อะไรบ้าง ผู้เรียนจะเข้าถึงกระบวนการในการวางแผนการเรียน สามารถค้นพบและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและได้ความรู้หรืองานที่ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม

รูปแบบที่ 5 การนำสัญญาการเรียน หมายถึง การเรียนรู้ที่ยึดเอกสารสัญญาที่นักเรียนและครูตกลงร่วมกัน ซึ่งระบุว่าผู้เรียนจะเรียนอะไร เรียนอย่างไร ภายในช่วงเวลาใดและใช้เกณฑ์อะไรในการประเมินผล ครูจะเป็นผู้ชี้แนะและถือว่าเป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอนแบบสมรรถฐาน โดยยึดความสามารถของผู้เรียนเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

รูปแบบที่ 6 เพียรประเทืองปัญญา หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนเลือกศึกษาตามความถนัดและความสนใจ โดยใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายมีความสัมพันธ์กับหลักสูตร เพื่อขยายวงประสบการณ์ให้กว้างออกไปทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นในลักษณะการเรียนรู้ที่มีอิสระและมีความสุข

รูปแบบที่ 7 พาความรู้ไปใช้ หมายถึง การนำทักษะการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงการเรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับการสร้างสรรค์ผลงาน

รูปแบบที่ 8 ได้เพิ่มสะสมงาน หมายถึง ระบบจัดเก็บชิ้นงานที่ได้จากผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีจุดหมาย เพื่อแสดงถึงผลงานความก้าวหน้าและสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การเลือกและการตัดสินเพื่อเป็นหลักฐานในการประเมินผลจากสภาพจริง

ออซูเบล (Ausubel, 1963:48) อธิบายว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีมาก่อน ดังนั้น การให้กรอบความคิดแก่ผู้เรียนก่อนการสอนเนื้อหาสาระใดๆ จะช่วยเป็นสะพานเชื่อมโยงทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย

การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983:50) เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสติปัญญาของมนุษย์ คือ ทฤษฎีพหุปัญญา ได้เสนอไว้ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเองและด้านความเข้าใจในธรรมชาติ

ทิสนา แคมณี (2548:45) กล่าวว่า การฝึกสมองหรือการฝึกระเบียบของจิตอย่างเข้มงวดเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกให้บุคคลเป็นคนฉลาดและคนดีและยังมีการฝึกจิตจะต้องทำอย่างเข้มงวดเพื่อให้จิตเข้มแข็ง การบังคับ การลงโทษเป็นสิ่งจำเป็นถ้าผู้เรียนไม่เชื่อฟัง และการจัดให้ผู้เรียนเรียน

เนื้อหาวิชาที่ยาก ได้แก่ คณิตศาสตร์ ปรัชญา ภาษาละติน และภาษากรีกจะช่วยฝึกฝนสมองให้เข้มแข็งได้เป็นอย่างดี

เพียเจต์ (Piaget,อ้างถึงใน ทิศนา แจมณี, 2548:64) การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้ามจากพัฒนาการขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งเพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงที่เด็กกำลังจะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่า สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เพียเจต์ เน้นความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กมากกว่าการกระตุ้นให้เด็กให้มีพัฒนาการเร็วขึ้น

มาสโลว์ (Maslo, 1962:112) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเป็นพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ ขั้นความต้องการทางร่างกาย ขั้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ขั้นความต้องการความรัก ขั้นความต้องการยอมรับและการยกย่องจากสังคม หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงสำหรับตนในแต่ละขั้น มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น และมนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเอง การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์สามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกของความต้องการของบุคคลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี หากครูรู้ความต้องการพื้นฐานอยู่ในระดับใดขั้นใด ครูสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนนั้นเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

เมอร์เรย์ (Murray, 1938:120) ได้สร้างทฤษฎีความต้องการ โดยถือว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และได้แบ่งความต้องการไว้ ดังนี้

- 1) ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement)
- 2) ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น (affiliation)
- 3) ความต้องการความก้าวร้าว (aggression)
- 4) ความต้องการที่จะเป็นตนของตนเอง (autonomy)
- 5) ความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรือบังคับคนอื่น (dominance)
- 6) ความต้องการที่แสดงออกเป็นเป้าสายตาคน (exhibition)
- 7) ความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาผู้อื่น (nurturance)

กานเย และบริกค์ (Gagne and Brigge, 1974:130) เป็นนักจิตวิทยาทฤษฎีการสอนที่ได้แนวคิดกับนักการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตร และการตั้งวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ได้เสนอแนะการเขียนวัตถุประสงค์โดยใช้หลักการวิเคราะห์งานที่จะต้องเรียนรู้ (task analysis) ว่า

ประกอบด้วยการเรียนรู้ประเภทใดบ้าง กานเย แบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 8 ประเภท จากการเรียนรู้ขั้นต่ำหรือง่ายจนถึงการเรียนรู้ขั้นสูงที่ซับซ้อนคือการเรียนรู้กฎเกณฑ์ขั้นสูง

2.1.2 งานวิชาการของสถานศึกษา

ลลิตา กิตติประสาร (2537:439) ให้ความหมายของงานวิชาการว่า หมายถึงงานเขียนเพื่ออธิบายเรื่องที่คุณเขียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ ข้อคิด หรือข้อเตือนใจ โดยมีทฤษฎีหรือหลักการอย่างใดอย่างหนึ่งสนับสนุน มีแหล่งข้อมูล แหล่งอ้างอิง และวิธีค้นคว้าที่เป็นระบบ ในการนำเสนอผู้เขียนอธิบายเนื้อหาและขยายความอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องนั้นได้ ส่วนภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาระดับทางการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546:32-73) งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาด้วยเจตนารมณ์ให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการเรียนรู้

2.2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544:1) พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นโดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใช้เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เป็นหลักสูตรที่ใช้ในการศึกษาพื้นฐาน 12 ปี ในสถานศึกษาทุกสังกัด โดยหลักสูตรนี้กำหนดเฉพาะกรอบหลักสูตรให้สถานศึกษาจัดทำสาระของหลักสูตรเอง กำหนดเวลาเรียนต่อเนื่อง 12 ปี มีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลาและการจัดการเรียนรู้มีความเป็นสากลบนพื้นฐานความเป็นไทยโดยกำหนดมาตรฐานเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของผู้เรียน

2) การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขดังคำกล่าวที่ว่า “เก่ง ดี มีสุข”

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่กำหนดให้ใช้ในการจัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัยได้จัดให้มีหลักสูตรไว้โดยเฉพาะ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาและสาระของหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในชุมชน สังคมและท้องถิ่น

การจัดการสาระการเรียนรู้

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวดำเนินการ ดังนี้

1) การจัดหลักสูตรต่อเนื่อง 12 ปี โดยจัดแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น

1.1) ระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1.1) ระดับช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.1) ระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

1.1) ระดับช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2) กำหนดสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม

2.1) ภาษาไทย

2.2) คณิตศาสตร์

2.3) วิทยาศาสตร์

2.4) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5) สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6) ศิลปศึกษา

2.7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8) ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2544:4-5) ได้อธิบายโครงสร้างของสาระการเรียนรู้ดังกล่าวว่าประกอบด้วย สาระการเรียนรู้บังคับ และสาระการเรียนรู้เลือก สาระการเรียนรู้บังคับ เป็นสาระพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน สำหรับภาษาต่างประเทศกำหนดเป็นภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น และสาระ

การเรียนรู้เลือก เป็นสาระที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งสนองความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพและเฉพาะทาง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่เพิ่มเติมจากการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ เป็นการเชื่อมโยงและบูรณาการสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระให้เข้ากับชีวิตจริง โดยการจำลองการใช้ชีวิตในสังคมด้วยการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ยังเป็นการจัดกระบวนการแนะแนวให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น รู้สภาพแวดล้อม รู้ปัญหาและรู้วิธีการที่จะจัดการกับตนเองอย่างสร้างสรรค์

3) สัดส่วนเวลาการจัดสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3.1) ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เวลาเรียนปีละประมาณ 1000 ชั่วโมง

3.2) ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เวลาเรียนปีละประมาณ 1200 ชั่วโมง

3.3) ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เวลาเรียนไม่น้อยกว่าปีละ 1200 ชั่วโมง

4) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2545 : 19 – 20) ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรคือภาษาอังกฤษ สอนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการศึกษา

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียนและการสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างวิจารณ์

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศกับการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การทำงานการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมในสังคม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดเห็นและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

2.3 การจัดการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2545 : 1) การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถนำไปใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและในนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกการเรียนรู้ให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (lifelong learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (proficiency - based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

- 1) ช่วงชั้น ป. 1 – 3 ระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level)
- 2) ช่วงชั้น ป. 4 – 6 ระดับต้น (beginner level)
- 3) ช่วงชั้น ป. 1 – 3 ระดับกำลังพัฒนา (developing level)
- 4) ช่วงชั้น ป. 4 – 6 ระดับก้าวหน้า (expanding level)

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดกระบวนการเรียนรู้จึงมุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ โดยจัดให้มีการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนตามสภาพจริง ใช้วิธีพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner – centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดมุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีทักษะการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ แนวทางต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลรวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

แนวทางการจัดการเรียนรู้การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่างๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหาหน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรม และการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้นและก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับความคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

สุมิตรา อังควัฒนกุล (2548:25) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา ซึ่งนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

- หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
- การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา
- การสอนภาษาแบบองค์รวม
- การเรียนรู้จากการทำโครงการ
- การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน

- การสร้างองค์ความรู้
- สรุปรภาพรวมของหลักสูตร แนวการสอน และการเรียนรู้แบบต่างๆ

หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner – centred language curriculum) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (language learning) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner-centred language curriculum) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักกระบวนการเรียนรู้ (language learning) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในรูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียน (informed instruction manner) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed manner)

กรมวิชาการ (2545: 130-132) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) **ขั้นวางแผน (planning)** ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ได้แก่ ภูมิหลังการศึกษา ระดับ อายุ พื้นฐานความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ฯลฯ การตั้งเป้าหมาย และจุดประสงค์ของรายวิชา การเลือกเนื้อหาต้องเลือกเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นทักษะทางภาษา (language skills) และทักษะการเรียนรู้ (learning skills) โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

1.1) ด้านทักษะทางภาษาคือให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นประโยชน์ของสิ่งที่จะเรียน มีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและฝึกใช้ทักษะความรู้ที่จะนำไปสู่ผลที่วางไว้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองในฐานะผู้เรียนภาษา กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ และกระบวนการทางภาษาที่ละน้อยในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป

1.2) ด้านทักษะการเรียนรู้คือการเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิธีเรียนที่ตนเองพอใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ช่วยให้เรียนตามหลักสูตรได้อย่างราบรื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักการวางแผนมุ่งหมายในการเรียนของตน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ ช่วงเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการประเมินตนเอง ทั้งนี้โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และกรอบสาระการเรียนรู้เป็นหลัก และเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องตามหลักการและแนวทางข้างต้น

การสร้างกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอน กิจกรรมควรจะเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษา (linguistic exercises) และกิจกรรมทางการสื่อสาร (communicative tasks) ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น

- การแสดงบทบาทสมมติ (role-play)

- การใช้สถานการณ์จำลอง (simulation)
- การเรียนรู้จากโครงการ (project-base learning)
- การเรียนแบบสืบสวนสอบสวน (inquiry method)
- การเรียนแบบร่วมมือ (cooperative learning)
- การเรียนแบบมีส่วนร่วม (partipatory learning)
- การเรียนรู้แบบสร้างความรู้ (constructivist learning)
- กิจกรรมการแก้ปัญหา (problem-solving activities)

2) ขั้นตอนการ (implementation) ประเด็นที่ควรพิจารณาในขั้นตอนนี้ได้แก่วิธีการสอน การจัดการเรียนการสอนภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นไปในลักษณะเดียวกับการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร (communicative approach) แหล่งความรู้ ควรเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนในลักษณะที่เป็นสื่อผสมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

3) ขั้นการวัดและประเมินผล (evaluation) ควรมีการประเมินทั้งรายวิชาและการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลรายวิชา (course evaluation) เป็นการประเมินเพื่อศึกษาประสิทธิผลของแต่ละวิชาว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายของรายวิชานั้นหรือไม่ ซึ่งการประเมินอาจจะประเมินโดยวิธีการต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544:130)

- 3.1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
- 3.2) เปรียบเทียบผลการประเมินก่อน และหลังเรียนของรายวิชานั้นๆ ในด้านความรู้ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 3.3) ประเมินโดยใช้แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็น ความพึงพอใจจากผู้เรียน

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน มีประเด็นที่ควรพิจารณาจากจุดประสงค์ของการประเมินผล ควรเป็นไปเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของวิชานั้นๆ และผลการสอนของครูและใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การประเมินตนเองการบันทึกการเรียนรู้ แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ควรมีการประเมินพฤติกรรมการเรียน การมีส่วนร่วมและความประพฤติของผู้เรียน การวัดและประเมินผลควรดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1983: 105) กล่าวไว้สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้าง

ไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะโดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ การเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดีนอกเหนือจากสองเรื่องที่กล่าวมาแล้ว ก็คือต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย

วิดโดสัน (Widdowson, 1979:112) กล่าวว่า iva ความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่างๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ ความเข้าใจ ภาษาเท่านั้น มันอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะเกิดประโยชน์มากที่สุดก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร

บราวน์ (Brown, 1993:97) ได้เสนอลักษณะ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

1) เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะของการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์

2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามิใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3) ความคล่องแคล่ว และความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีค่ามากกว่าความถูกต้อง

4) เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

กรมวิชาการ (2545:134-135) ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน จากแนวการสอนต่างๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า ควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่างๆ 3 ขั้นตอนที่ใช้จัดการสอนทั่วไปในขณะนี้ขั้นและขั้นตอนการสอนนี้มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจนเพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุมิตรา อังควัฒนกุล (2548:29-30) ขั้นตอนการสอนภาษาทั้ง 3 ขั้นนี้จะพบว่ามีปรากฏอยู่ในวิธีการนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนต่างๆ ที่ผู้เขียนแบบเรียนมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์ และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดี และปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีดังต่อไปนี้

1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (presentation)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (practice)

ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (controlled practice/directed activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่ง

ควบคุม (semi - controllrd) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่ายๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไปสู่สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ 3 ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production)

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วย โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างแท้จริง ก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วยเพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่างๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่างๆ ให้การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (language for specific purposes)

กรมวิชาการ (2545 : 136 - 138) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการพัฒนาเป็นลำดับตั้งแต่ปี 1967 เป็นต้นมา ในด้านภาษาอังกฤษเรียกการสอนชนิดนี้เป็นภาษาอังกฤษว่า “English for Specific Purposes” เป็นการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับความรู้ศาสตร์อื่นๆ ทั้งด้านวิชาการ และด้านอาชีพ อาทิเช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาษาอังกฤษการโรงแรมในการเรียนภาษามีใช่เป็นการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงและบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ ผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีปัจจัยภายนอกที่บังคับให้เรียน เช่น เรียนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเรียนเพื่อ

ประกอบอาชีพ ผู้กำหนดโปรแกรมการเรียน การสอนจำเป็นต้องศึกษาความต้องการซึ่งมีอยู่หลายระดับหลายขั้นตอนการจัดสร้างหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาต้นเหตุความจำเป็น ความเหมาะสม และความต้องการของสังคมว่ามีความต้องการภาษาเฉพาะในด้านใดบาง ศึกษานโยบายการศึกษาของชาติเพื่อจะได้การสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- 2) วิเคราะห์ลักษณะงานการใช้ภาษาในแต่ละอาชีพ อาทิเช่น ด้านเลขานุการ มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาในขอบข่ายงานใดบ้าง และใช้ภาษาที่งานใดในลักษณะใด
- 3) กำหนดระดับความสามารถของภาษาในทักษะต่างๆ ที่จำเป็น เช่น ภาษาที่ใช้ด้านการท่องเที่ยวใช้ทักษะฟัง พูด มากกว่าอ่าน เขียน
- 4) วิเคราะห์คำ และกลุ่มคำใดบ้างที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทของภาษาเฉพาะด้าน ปัจจุบันการสอนภาษาเฉพาะด้านในประเทศกำลังพัฒนาและมีความต้องการเพิ่มขึ้นตามลำดับในด้านการท่องเที่ยว งานเลขานุการ ธุรกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

ถาวร สิกขโกศล (2549:82) ปัจจุบันคนส่วนมากจะว่าภาษาจีนเป็นเครือญาติร่วมตระกูลกับภาษาไทยมีลักษณะสำคัญร่วมกัน คือ มีลักษณะนาม และมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ มีคำส่วนมากมีพยางค์เดียวและไม่เปลี่ยนรูปคำเพื่อแสดงหน้าที่ในประโยค และสุดท้ายใช้การเรียงลำดับและคำช่วยทางไวยากรณ์แสดงหน้าที่หรือความหมายในประโยค

สำนักงานคณะกรรมการเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (2540:11-14) ภาษาจีนเป็นภาษาตระกูลคำโดดเช่นเดียวกับภาษาไทยต่างกันที่อักษรจีนมีลักษณะและวิวัฒนาการที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองโดยเฉพาะในสมัยราชวงศ์ฮั่น (5,000 ปีก่อน) ได้มีการตรวจสอบการใช้ภาษาจีน ปรากฏว่ามีอักษรจีนใช้สื่อความหมายแล้วกว่า 9,500 ตัว ในอักษรานุกรม “คั้งซีจื้อเตี้ยน” ฉบับสมบูรณ์ในสมัยราชวงศ์ซิง ประมาณว่ามีอักษรจีนใช้แล้วถึง 6,000 กว่าตัว

จงพวง มณีวัฒนา (2544:18) โครงสร้างของตัวอักษรจีน โครงสร้างของตัวอักษรจีนแม้จะมีนักวิชาการจำแนกไว้แตกต่างกัน แต่สามารถกล่าวสรุปได้เป็นประเภท ดังนี้

- 1) อักษรภาพ เป็นการเลียนแบบภาพจากของจริง ลักษณะของตัวอักษรจึงไม่คิดไปจากของจริงนัก
- 2) อักษรแสดงความหมาย ตัวอักษรจะแสดงความหมายในเชิงนามธรรมแม้จะไม่ใช้ภาพวาดแต่เมื่อรู้แล้วจะรู้ความหมายทันที

3) อักษรรวมกัน เป็นการนำตัวอักษรที่มีความหมายแต่ละตัวมารวมกันเพื่อให้เกิดความหมายใหม่

4) อักษรภาพและเสียง เป็นการรวมตัวอักษรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ตัวหนึ่งกำหนดความหมายอีกตัวหนึ่งจะกำหนดเสียง

จงพวง มณีวัฒนา (2544 :41 - 42) การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่รัชกาลที่ 4 ชุมชนรวมตัวเป็นสมาคมมูลนิธิ จัดตั้งโรงเรียนจีน ช่วงปี พ.ศ. 2451 และต่อมาในปี พ.ศ. 2518 เริ่มผ่อนคลาย และขยายตัวอย่างกว้างขวางขึ้นตามลำดับเนื่องจากการประกาศความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทย – จีนอย่างเป็นทางการ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยสามารถแบ่งระดับการศึกษาดังนี้

1) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 2) ระดับประถมศึกษา (ของรัฐและเอกชน) เรียนสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง
 3) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนสัปดาห์ละ 6 คาบๆละ 50 นาที

4) ระดับอาชีวศึกษา สอนในระดับ ปวช. ปวส. และหลักสูตรระยะสั้น
 ภาษาจีนที่ใช้ในปัจจุบัน ประเทศที่ใช้ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน (จีนแผ่นดินใหญ่ ฮองกง มาเก๊า) ไต้หวัน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ญี่ปุ่น (บางส่วน) เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ และชุมชนจีนทั่วโลก ภาษาทางราชการสาธารณรัฐประชาชนจีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และสหประชาชาติ รูปแบบการใช้ตัวเต็มและตัวย่อ (พินอิน)

2.3.2 กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ผู้เรียนสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ เพื่อช่วยพัฒนาองค์รวมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ (2542:88) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

2) กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม

คอัลบ์ (Kolb, 1984:5) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ได้สรุปขั้นตอนเพื่อพัฒนาการคิด โดยจัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน คือ

1) กิจกรรมการรับประสบการณ์ นักเรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ได้เป็นผู้มีบทบาทในการทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างทั่วถึง ได้รับการพัฒนาความสามารถในการคิด ตลอดจนได้ฝึกทักษะต่างๆ ในการเรียนร่วมกัน

2) กิจกรรมสะท้อนความคิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ นักเรียนได้สะท้อนความคิดจากประสบการณ์ สามารถพัฒนาความคิดวิเคราะห์ และมีความคิดสร้างสรรค์

3) กิจกรรมความคิดรวบยอด นักเรียนมีกระบวนการความคิดรวบยอดโดยการคิดเชื่อมโยงจากประสบการณ์ และวิเคราะห์ไปสู่องค์ความรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้

4) กิจกรรมประยุกต์ใช้ นักเรียนสามารถนำภาพ งานประดิษฐ์ งานเขียนเกม บทเพลง รายงานค้นคว้าข้อมูล ป้ายประชาสัมพันธ์กิจกรรมมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.3.3 การจัดสื่อและเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน

หลักการของสื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร สื่อที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นการใช้ที่หลากหลายทั้งสื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยี ตลอดจนการใช้แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ประกอบการจัดการเรียนการสอน

ประเภทของสื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเราอาจแบ่งตามบทบาทหน้าที่ลักษณะการใช้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1) สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อหลักประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ หนังสือเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และหนังสือแบบฝึกหัดซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศและคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาเท่านั้น

2) สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ หนังสืออื่นๆ นอกเหนือจากหนังสือเรียนซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออ้างอิง นอกจากนี้ยังรวมสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อวีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สื่อแบ่งตามทรัพยากรการเรียนรู้ ทรัพยากร หมายถึง สิ่งทั้งปวงอันมีค่าทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resources) จึงหมายรวมถึงทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เกิดเองโดยธรรมชาติหรือสิ่งที่คนประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

อีลี (Ely, 1972:36-43) ได้จำแนกสื่อการเรียนการสอนตามทรัพยากรการเรียนรู้เป็น 5 รูปแบบ โดยแบ่งได้เป็นสื่อที่ออกแบบขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายทางการศึกษา (by design) และสื่อที่มีอยู่ทั่วไปแล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (by utilization) ได้แก่

1) คน (people) “คน” ในทางการศึกษาโดยตรงนั้น หมายถึง บุคลากรที่อยู่ในระบบของโรงเรียน ได้แก่ ครู ผู้บริหาร ผู้แนะนำการศึกษา ผู้ช่วยการศึกษา ผู้ช่วยสอน หรือผู้ที่อำนวยความสะดวกด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่วน “คน” ตามความหมายของการประยุกต์ใช้ได้แก่ คนที่ทำงานหรือมีความชำนาญในแต่ละสาขาซึ่งมีอยู่ในวงสังคมทั่วไปคนเหล่านี้นับเป็น “ผู้เชี่ยวชาญ” ซึ่งถึงแม้จะมีใช้ทางการศึกษาแต่สามารถจะช่วยอำนวยความสะดวกหรือเชิญมาเป็นวิทยากรเพื่อเสริมการเรียนรู้ได้ในการให้ความรู้แต่ละด้าน อาทิ เช่น ศิลปิน นักการเมือง นักธุรกิจ ช่างซ่อมรถยนต์ ฯลฯ

2) วัสดุ (materials) วัสดุในการศึกษาโดยตรงจะเป็นประเภทที่บรรจุเนื้อหาบทเรียน โดยรูปแบบของวัสดุมีใช้สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง เช่น หนังสือ สไลด์ แผ่นซีดี ฯลฯ หรือสื่อต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรในโรงเรียนและได้รับการออกแบบมาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนให้นักเรียนช่วยขนวัสดุที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้นจะมีลักษณะเช่นเดียวกับวัสดุที่ใช้ในการศึกษาดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่ว่าเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในวัสดุส่วนมากจะอยู่ในรูปของการให้ความบันเทิง จากหลักการนี้สรุปได้ว่าการเลือกสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะในเรื่องต่างๆ ดังนี้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายในการนำสื่อมาใช้ประกอบหรือร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นำบทเรียน ใช้ในการประกอบคำอธิบายใช้เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์แก่ผู้เรียน หรือใช้เพื่อสรุปบทเรียน ต้องเข้าใจลักษณะเฉพาะของสื่อชนิดต่างๆ แต่ละชนิดว่า สามารถสร้างความสนใจและให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างไรบ้าง เช่น หนังสือ และสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ใช้เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานและอ้างอิง ของจริงและของจำลองใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง และประสบการณ์รอง สไลด์ใช้เพื่อเสนอภาพนิ่งขนาดใหญ่ให้ผู้เรียนเห็นได้ทั้งชั้นเรียนหรือใช้เพื่อการเรียนรายบุคคล แผนภูมิ แผนภาพ และกราฟใช้เพื่อต้องการเน้นหรือเพื่อแสดงให้เห็นส่วนประกอบหรือเปรียบเทียบข้อมูลเหล่านี้เป็นต้น

กิดานันท์ มลิทอง (2548:114-116) กล่าวว่า หลักการใช้สื่อการสอนภายหลังจากที่ผู้สอนได้เลือกและตัดสินใจแล้วว่าจะใช้สื่อประเภทใดบ้างในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้

จากการถ่ายทอดเนื้อหาของสื่อที่ดีที่สุด ผู้สอนจำเป็นต้องมีหลักในการใช้สื่อการสอนตามลำดับ ดังนี้

1) เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมตัวในการอ่าน ฟังหรือดูเนื้อหาที่อยู่ในสื่อที่จะใช้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องครบถ้วน และตรงกับที่ต้องการหรือไม่ ถ้าสื่อนั้นมีเนื้อหาไม่ครบผู้สอนจะเพิ่มเติมโดยวิธีการใดในจุดไหนบ้าง จะมีวิธีการ เช่น ใช้ภาพนิ่งเพื่อเป็นการนำบทเรียนที่จะสอนแล้วอธิบายเกี่ยวกับบทเรียนนั้นต่อจากนั้นเป็นการให้ชมวีดิทัศน์เพื่อเสริมความรู้ และจบลงโดยการสรุปด้วยแผ่นโปรงใส หรือสไลด์ในโปรแกรม power point อีกครั้งหนึ่งดังนี้ เป็นต้น ขั้นตอนเหล่านี้ผู้สอนต้องเตรียมตัวโดยเขียนลงในแผนการสอนเพื่อการใช้การสื่อได้ถูกต้อง

2) เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการจัดเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ให้พร้อม ตลอดจนต้องเตรียมสถานที่หรือห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมด้วย เช่น มีปากกาเขียนแผ่น โปรงใส แถบวีดิทัศน์ที่นำมาฉายมีการกรอกลับตั้งแต่ต้นเครื่องโทรทัศน์ต่อเข้ากับเครื่องเล่นวีดิทัศน์เรียบร้อย ที่นั่งของผู้เรียนอยู่ในระยะที่เหมาะสม ฯลฯ สภาพแวดล้อมและความพร้อมต่างๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสะดวกราบรื่นไม่เสียเวลา

3) เตรียมพร้อมผู้เรียน เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนโดยมีการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดว่าเนื้อหาในสื่อเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมในการฟัง ดู หรือ อ่านเนื้อหาจากสื่อ นั้นให้เข้าใจได้ดี และสามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ หรือหากผู้เรียนมีการใช้สื่อด้วยตนเองผู้สอนต้องบอกวิธีการใช้ในกรณีที่เป็นอุปกรณ์ที่ผู้เรียนมีการใช้สื่อด้วยตนเองผู้สอนต้องบอกวิธีใช้ในกรณีที่เป็นอุปกรณ์ที่ผู้เรียนยังไม่เคยใช้มาก่อนและผู้สอนควรบอกล่วงหน้าว่าหลังจากมีการเรียนหรือใช้สื่อเหล่านั้นแล้วผู้เรียนจะต้องมีกิจกรรมอะไรบ้าง เช่น มีการทดสอบ การอภิปราย การแสดง หรือการปฏิบัติ ฯลฯ เพื่อผู้เรียนจะเตรียมตัวได้ถูกต้อง

4) การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อให้เหมาะสมกับขั้นตอนที่เตรียมไว้แล้วเพื่อดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น และต้องควบคุมการเสนอสื่อให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่นในการฉายวีดิทัศน์ ผู้สอนต้องปรับภาพที่ออกทางเครื่องรับโทรทัศน์ให้ชัดเจน ปรับเสียงอย่าให้ดังจนรบกวนห้องเรียนอื่นหรือคอยเกินไปจนผู้เรียนที่นั่งอยู่หลังห้องไม่ได้ยิน ควรมีแสงตกลงบนจอภาพหรือไม่หากใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะต้องปรับระยะเครื่องฉายไม่ให้ภาพบิดเบี้ยว (keystone effect)

5) การประเมินติดตามผล หลังจากที่มีการเสนอสื่อแล้ว ควรมีการประเมินและติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย หรือเขียนรายงาน เพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนและเรียนรู้จากสื่อที่เสนอไปนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อผู้สอนจะได้สามารถทราบจุดบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงการสอนของตนได้

ถวัลย์ มาศจรัส (2549:65) ขั้นตอนการใช้สื่อการสอนการใช้สื่อการสอนนั้นอาจใช้เฉพาะขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของการสอนหรือจะใช้ในทุกขั้นตอนก็ได้ ดังนี้

1) ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียน สื่อที่ใช้ในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่แสดงเนื้อหากว้างๆ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในครั้งก่อนยังมีสื่อที่เน้นเนื้อหาเจาะลึกอย่างแท้จริง อาจเป็นสื่อที่เป็นแนวปัญหาหรือเพื่อให้ผู้เรียนคิดและควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เช่น ภาพ บัตรคำ หรือเสียง เป็นต้น

2) ขั้นตอนดำเนินการสอนหรือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสำคัญในการเรียน เพราะเป็นขั้นที่จะให้ความรู้เนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจึงต้องเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหา และวิธีการสอนหรืออาจใช้สื่อประสมก็ได้ ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อในขั้นนี้จะต้องเป็นสื่อที่เสนอความรู้อย่างละเอียดถูกต้องและชัดเจนแก่ผู้เรียน เช่น แผ่นโปรงใส กราฟ วิดีทัศน์ แผ่นวีซีดี หรือการทัศนศึกษาออกสถานที่ เป็นต้น

3) ขั้นวิเคราะห์และฝึกปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำความรู้ด้านทฤษฎีหรือหลักการที่เรียนมาแล้วไปใช้แก้ปัญหาในขั้นฝึกหัดโดยการลงมือฝึกปฏิบัติเอง สื่อในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่เป็นประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนได้ขบคิด โดยผู้เรียนเป็นผู้ใช้สื่อเองมากที่สุด เช่น ภาพ บัตรปัญหา เทปเสียง สมุดแบบฝึกหัด ชุดการเรียนรู้ หรือบทเรียนซีดี ไอ เป็นต้น

4) ขั้นสรุปบทเรียน เป็นขั้นของการเรียนการสอนเพื่อย้ำเนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ขั้นสรุปนี้ควรใช้เพียงระยะเวลาสั้นๆ เช่นเดียว กับขั้นนำสื่อที่ใช้สรุปจึงควรครอบคลุมเนื้อหาสำคัญทั้งหมดโดยย่อและใช้เวลาน้อย เช่น แผนภูมิ กราฟ แผ่นโปรงใส เป็นต้น

5) ขั้นประเมินผู้เรียน เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือเข้าใจสิ่งที่เรียนไปถูกต้องมากน้อยเพียงใด และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ สื่อในขั้นประเมินนี้มักจะเป็นคำถามจากเนื้อหาบทเรียน โดยอาจมีภาพประกอบด้วยก็ได้ อาจนำบัตรคำหรือสื่อที่ใช้ในขั้นกิจกรรมการเรียนรู้มาถามอีกครั้งหนึ่ง และอาจเป็นการทดสอบโดยการปฏิบัติจากสื่อหรือการกระทำของผู้เรียนเพื่อทดสอบว่าผู้เรียนสามารถมีทักษะจากการฝึกปฏิบัติอย่างถูกต้องครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ การเลือก คัดแปลง หรือออกแบบสื่อเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ใน 5 E เป็นวิธีสมัยเก่า หากครูผู้สอนเป็นคนทันสมัย รู้จักคิดและมีทักษะการคิด พยายามคิดหากิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนใช้ความคิด ได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนนักเรียนได้ปฏิบัติจริง ได้ออกแบบ

วางแผนในการศึกษาด้วยตนเองหรือของกลุ่มของตนเองนักเรียนได้ฝึกสรุปความรู้ด้วยตนเอง จาก การที่ได้สำรวจค้นหามาครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกคิด หรือการสอนของครูได้เน้นพัฒนา ทักษะการคิดขั้นสูงในไม่ช้านักเรียนของครูผู้นั้นจะเป็นคนที่คิดเป็น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบ 5 E ที่จะสามารถเน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนได้นั้นครูผู้สอนจึงต้อง พยายามคิดหรือพัฒนากิจกรรมในแต่ละขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกคิดตลอดเวลาในระหว่างทำ กิจกรรมแต่ละขั้นตอน เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ. 2544 สรุปได้ดังต่อไปนี้

1) เทคนิคที่เหมาะสมสำหรับขั้นสร้างความสนใจ ครูสามารถใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคต่างๆ มาใช้ในขั้นสร้างความสนใจ

2) เทคนิคที่เหมาะสมสำหรับขั้นสำรวจและค้นหาครูสามารถใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคต่างๆ ผสมกับวิธีการทางภาษานักเรียนได้สำรวจค้นหาเพื่อให้ได้ข้อมูลความจริงที่นักเรียน ยังไม่เคยรู้ แล้วนำมาวิเคราะห์ เริ่มตั้งแต่การตั้งปัญหา ตั้งสมมติฐานการออกแบบวางแผนการ ทดลอง หรือวางแผนการศึกษา หาข้อมูล ศึกษาและทดลองร่วมกันแล้วนำมาวิเคราะห์ และร่วมมือ กันทำกิจกรรมที่กำหนดขึ้น

3) เทคนิคที่เหมาะสมสำหรับขั้นขยายความรู้ เป็นการให้นักเรียนเพิ่มเติมนั้นทำได้ โดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว การใช้เทคนิคที่น่าสนใจต่างๆ ในข้อ 2 จะทำการขยายความรู้ น่าสนใจ สนุกสนาน และคาดเดาไม่ได้ การทำให้การเรียนการสอนตื่นเต้นเร้าใจ ได้ฝึกคิดร่วมกัน จากการทำกิจกรรมร่วมกันจากการปฏิบัติจริงเช่นเดียวกับขั้นสำรวจและค้นหา

4) เทคนิคที่เหมาะสมสำหรับขั้นประเมิน ในขั้นนี้นอกจากจะใช้คำถามประเมินการ เรียนรู้ของนักเรียนแล้ว สามารถใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือทางเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหรือเกิดความสนุกสนาน นักเรียนได้ฝึกคิดร่วมกันกับเพื่อนได้เช่นเดียวกันกับขั้นตอน อื่นๆ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สามารถนำมาใช้ได้

2.3.4 แนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนภาษาจีน

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ช่วยสอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึง พัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จของการเรียนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาและเรียนรู้เต็มศักยภาพ

วิธีการวัดและประเมินผลต้องใช้วิธีที่หลากหลาย สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดทั้งที่ เป็นความรู้ ความคิดและการปฏิบัติ และจะดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน การวัด ความรู้ ความคิดส่วนใหญ่ใช้การทดสอบแบบทดสอบที่อาจเป็นแบบเลือกตอบหรือให้เขียนคำตอบ

ด้วยข้อสอบอัตนัย ควรเน้นการตอบโดยการเขียนและการนำเสนอคำตอบด้วยตัวผู้เรียนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดและการเขียนไปพร้อมๆ กัน ได้ดีกว่าเครื่องมือชนิดเลือกตอบ นอกจากนี้ก็อาจใช้เพิ่มสะสมงาน การสังเกต การสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการวัดและประเมิน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544:24) การประเมินตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

1) การประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ซึ่งต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

2) การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินรายช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น กรณีผู้เรียนไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่างๆ สถานศึกษาต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมและจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้วย

3) การประเมินผลระดับชาติ เป็นการประเมินที่สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ และความสามารถในด้านต่างๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่น่าเชื่อถือ สามารถบ่งชี้คุณภาพการศึกษาระดับชาติระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับสถานศึกษา และระดับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผลการประเมินจะนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (general achievement test: GAT) และแบบทดสอบ ความถนัดทางการเรียน (scholastic aptitude test: SAT) (กรมวิชาการ 2545, หน้า 24-25)

กรมวิชาการ (2545:24-25) ยุทธศาสตร์เพื่อความสำเร็จในการวัดและประเมินผล ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การวัดและประเมินผลในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องการให้การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งให้นำผลการประเมินมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยร่วมมือกันของ

ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรูปธรรมเพื่อเป็นมาตรฐานให้สถานศึกษาได้มีแนวปฏิบัติ แนวการพัฒนา แนวการตรวจสอบกำกับติดตามการปฏิบัติงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์หลักที่สถานศึกษาควรกำหนด ได้แก่ การวางแผนคุณภาพการประเมินผล การเรียน การตรวจสอบและควบคุมกระบวนการวัดและประเมินผล การเรียนและการตรวจสอบมาตรฐานผลผลิต ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานผลผลิต ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การวางแผนพัฒนาคุณภาพการประเมินผล การเรียน การวางแผน การวางแผนพัฒนาคุณภาพการประเมินผล การเรียนเป็นการวางแผนระบบกระบวนการประเมินผล การเรียนที่ยึดคุณภาพเป็นเป้าหมาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพและระดับความสามารถของการปฏิบัติงานที่เป็นจริง โดยครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการประเมินผลรูปแบบเกณฑ์การประเมินและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินผลในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

การมีหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ เช่น ครูมีแผนการสอนและการวัดผล มีเครื่องมือวัดผลที่หลากหลาย มีเอกสารหลักฐานข้อมูลที่แสดงถึงพัฒนาการของผู้เรียนตามข้อตกลงร่วมกันของสถานศึกษา เป็นต้น

ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ของตนเองด้วยความเข้าใจ และเต็มอกเต็มใจ ผู้สอนมีส่วนกำหนดแนวปฏิบัติร่วมกับผู้บริหาร ผู้เรียนมีส่วนร่วมกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนร่วมกับผู้สอน ผลการประเมินตรงกับสภาพที่เป็นจริง และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีระบบส่งต่อข้อมูลของผู้เรียนไปยังผู้สอนคนต่อไป

2.4 ข้อมูลโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา เป็นโรงเรียนคาทอลิก บริหารงานโดยคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ แห่งประเทศไทย เปิดสอนเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ตั้งอยู่เลขที่ 75 หมู่ 9 ถนนสุขุมวิท 107 ซอยแบร์ริง ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ก่อตั้งคือ แมร์อันนา เดอเยซู เวย์บีส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับนักเรียนหญิง ในเขตปริมณฑลจังหวัดสมุทรปราการ ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดเป็นโรงเรียนประเภท

สามัญศึกษาระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่ และระดับมัธยมศึกษาขนาดกลาง ปัจจุบันนางสาวสว่าง
จิตต์ ชมไพศาล ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

เป้าหมาย (Goal)

1. ผู้เรียนร้อยละ 75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยในทุกกลุ่มสาระไม่ต่ำกว่า 2.75
2. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตาม
จิตตารมณ์ของคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์
3. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีชิ้นงานบูรณาการทางวิชาการอย่างน้อย 2 ชิ้น/ชั้น/ปี
4. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและร่วมกันอนุรักษ์สืบสาน
วัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม
5. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีสุขภาพตามเกณฑ์มาตรฐานกรมอนามัย/พลศึกษา
6. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีผลงานด้านศิลปะ/ดนตรี/กีฬา
7. บุคลากรร้อยละ 90 มีการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
8. สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ
9. สถานศึกษามีอาคาร สถานที่ สื่อ เทคโนโลยี แหล่งการเรียนรู้และบรรยากาศที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้
10. สถานศึกษามีผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ชุมชน หน่วยงาน องค์กร ร่วมมือในการพัฒนา
การศึกษา

การศึกษาของโรงเรียนในเครือเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ คือ การให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าถึงสัง
ฆธรรมอันสูงส่งแห่งความเป็นมนุษย์ ด้วยการดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบวินัย สุขภาพเรียบง่าย และ
เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม มีเจตนาที่แน่วแน่ที่จะศึกษาศาสตร์และศิลป์ แขนงต่างๆ ประกอบ
หน้าที่การงานซึ่งตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งเรียนรู้ที่จะรักษาสุขภาพ
พลานามัยของตน เพื่อให้ร่างกายและจิตใจอยู่ในสภาวะที่จะประพุดติและปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงไป
ด้วยดี

วัตถุประสงค์ของโรงเรียน

1. เพื่อสร้างนักเรียนให้เป็นคนศรัทธาในศาสนา และยึดมั่นในหลักธรรม มีจิตตารมณ์แห่ง
พระวรสาร เป็ยพร้อมไปด้วยคุณธรรมและจริยธรรม มีค่านิยมที่ถูกต้อง มีความเข้าใจและซาบซึ้ง
ในคุณค่าของวัฒนธรรม

2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักดำเนินชีวิตในโลกแห่งความจริง ยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่น ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย มีวินัย
3. เพื่อสร้างนักเรียนให้เป็นคนมุ่งมั่นที่จะประกอบสัมมาอาชีพ รักการทำงาน ขยันขันแข็ง รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อสร้างนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รู้จักการแบ่งปันให้ผู้อื่นด้วยความรักและความเสียสละ
5. เพื่อสร้างนักเรียนให้มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนและดำรงชีพในอนาคต
6. เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นผู้มีพลานามัยที่สมบูรณ์

คำขวัญประจำโรงเรียน

โรงเรียนมีคำขวัญที่กล่าวไว้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษาของชาติ ที่มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเพียบพร้อมทั้งทางด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา และปรัชญาการศึกษาสากลด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย โรงเรียนจึงกำหนดปรัชญาการจัดการศึกษา ในเชิงรูปธรรม ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาได้อย่างมีเหตุผล สังเคราะห์ แนวทางในการดำรงตนอยู่ในสังคมตามวิถีทางที่เหมาะสมได้ ด้านจิตใจ และสังคม นักเรียนมีวินัยในตนเอง ขยันซื่อสัตย์ ประหยัด อุดม และอดทน มีคุณธรรม ด้านสุขภาพพลานามัย นักเรียนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง มีพัฒนาการทางร่างกาย เหมาะสมกับวัยและสารเสพติด และด้านการทำงานพื้นฐาน นักเรียนมีนิสัยรับการทำงาน มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีทักษะพื้นฐานด้านการทำงานและอาชีพในการดำรงชีวิต การจัดการศึกษาจึงยึดคำขวัญที่ว่า "ศึกษาดี มีวินัย ใจเมตตา ใฝ่หาคุณธรรม เลิศล้ำการทำงาน" ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนคือ ศึกษาดี หมายถึง การจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อมุ่งพัฒนาการผู้เรียนให้สามารถรู้ ได้ตามศักยภาพ และ มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ และเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีความสุข โรงเรียนจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน (www.sjb.ac.th, 2552) พบว่า นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนคาดหวังและต้องการให้นักเรียนมีความรู้ในด้านวิชาการ มีทักษะในการคิด ทางโรงเรียนจึงได้จัด โครงการ

บูรณาการทรัพยากรวิชาการ โครงการสู่เส้นทางสายปัญญา โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โครงการอัญมณี โครงการส่งเสริมเยาวชนสู่ความเป็นเลิศ ด้านทักษะกระบวนการคิด เป็นต้น

นโยบายทางการศึกษา

การศึกษาของโรงเรียนในเครือเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ มีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตเน้นให้ผู้เรียนศรัทธาในศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถคิดแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธี มีสติและเหตุผล สุขุมรอบคอบ รักและซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และมรดกของชาติ

2. เป็นการเน้นให้นักเรียนรู้จักตัวเอง รู้จักเข้าใจผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีวินัย มีความเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี มีความเห็นอกเห็นใจ พยายามช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งจะร่วมมือในกิจกรรมทั้งทางการศึกษาและด้านอื่นๆ อันจะอำนวยประโยชน์แก่ปวงชน

3. เป็นการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรักมีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตและในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งตนเองและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เป็นพลเมืองดีภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นผู้มีความมัธยัสถ์ ขยันหมั่นเพียรอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งมั่นที่จะประกอบอาชีพสุจริต

4. เป็นการมุ่งให้ผู้เรียนมีความรักและความกตัญญูต่อสถาบันของตน สามารถฝึกกำลังรับผิดชอบร่วมกับผู้อื่น รู้จักปรับตัว เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้และผู้เสียสละ เพื่อความเจริญของส่วนรวม

5. เป็นการฝึกการสังเกต พิจารณา ใฝ่หาความรู้ และค้นคว้าหาเหตุผล ส่งเสริมด้านจินตนาการ เสริมสร้างปัญญาความสามารถและประสบการณ์ในด้านต่างๆ เน้นกระบวนการการเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์ และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาประเทศและการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม

6. เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจและให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับโภชนาการ การกีฬา การออกกำลังกาย การพักผ่อน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีสุขนิสัยที่ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัด สมุทรปราการ ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

พิมล ทองวิจารณ์ (2548) ศึกษาการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 ชุด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนวัดนากระรอก อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/90.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

นนุช ปานทวรว (2550) ศึกษาธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3 ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนตันตราภรณ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาธรรมชาติและเปรียบเทียบธรรมชาติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนตันตราภรณ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ธรรมชาติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และนักเรียนที่มีอายุและระดับช่วงชั้นต่างกันมีธรรมชาติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ชุมศรี เรช (2533) ศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน โดยกระบวนการกลุ่ม ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียน จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนทักษะ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 15 แผน แบบทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 5 ฉบับ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจต่อการเรียนการสอนที่จัดขึ้นยังทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

อัมพร ศรีบุญเรือง (2533) ได้ศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ปีการศึกษา 2533 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี จำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมี 3 ตอน คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม การเตรียมการสอนและการใช้เทคนิคการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูร้อยละ 100 มีการศึกษาเทคนิคการสอนทักษะต่างๆ จากคู่มือครู นอกจากนั้นครูศึกษาจากหนังสือการสอนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 26.55 และศึกษาจากตำราภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 2.21 ด้านสื่อการสอน พบว่า ครูส่วนมากมีบัตรคำบัตรภาพแถบประโยค เครื่องบันทึกเสียง คิดเป็นร้อยละ 93.36, 82.74, 56.19 ตามลำดับอย่างไรก็ตามสื่อที่ใช้ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยเฉพาะแล้วครูใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง และพูด การอ่านและเขียนอยู่ในระดับน้อยและผลจากการศึกษาสภาพของครู พบว่า ครูร้อยละ 9.29 เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท และครูร้อยละ 51.77 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษอย่างมากในด้านการใช้กิจกรรมเสริมการฟัง พูด อ่าน และเขียนซึ่งกิจกรรมเสริมเหล่านี้จะช่วยส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อิวอนเน (Yvonne, 1980) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาทักษะฟัง พูด ของนักเรียนที่เรียนภาษาเยอรมันในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐแมริแลนด์ จำนวน 60 คน โดยกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนในระดับ 4 ปี จำนวน 31 คน ที่เรียนผู้วิจัยได้แบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยไม่ได้รับการ

ฝึกด้วย กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับ 2 และระดับ 4 ปี 1979 จำนวน 30 คน ที่เรียนการฟัง พูด โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 กลุ่ม ใช้ครุตำราเรียน และหลักสูตรเหมือนกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม Modern Language Association Foreign Language Tests โดยทดสอบการฟังและการพูดภาษาเยอรมันของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าคะแนนการพูดของนักเรียนระดับ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และคะแนนการพูดของนักเรียนระดับ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 สำหรับด้านการฟังพบว่าคะแนนทักษะการฟังของนักเรียนระดับ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าการฝึกโดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะ ฟัง พูด มากขึ้น

เวนซี (Wenzhe, 2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียนผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทางด้านทักษะภาษาจีน การทำงานทางด้านการเรียนรู้ และทางด้านการสอนของภาษาจีนมีการพัฒนามากกว่าทางด้านการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง พบว่า ทางด้านการศึกษาภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนซึ่งมีความต้องการให้มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในวิทยานิพนธ์นี้มีพื้นฐานของความเป็นเอกเทศของตัวเองบนพื้นฐานของการสอนและยังเพิ่มความสนใจ และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนในภาษาจีนในการพัฒนาเริ่มแรกของภาษาจีนวิทยานิพนธ์ได้ใช้วิธีทางสถิติ สำหรับการอ่านและการเขียนโดยการใช้วิธีอธิบายและการตั้งสมมติฐานของทางสถิติ กล่าวถึงในระดับทั่วไปของการสอนภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาที่สองนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนจะมีนัยสำคัญในทางบวก ส่วนความสัมพันธ์ทางด้านความรู้ และความสามารถจะมีนัยสำคัญในทางบวก ความสามารถยังรวมไปถึงความรู้ทางการบรรยายเนื้อหาในการอ่านและความสามารถที่นำไปใช้กับความรู้ในการบรรยายด้วยทางสถิติและข้อแตกต่างในการบรรยาย วิทยานิพนธ์นี้เป็นตัวแทนซึ่งเป็นรูปธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนภาษาจีน ความแตกต่างในข้อมูลทำให้การบรรยายมีความผิดพลาดการอ่านข้อมูลที่ผิดพลาดจะทำให้ผู้สอนบรรยายผิดพลาดได้ องค์ประกอบมันแสดงให้เห็นว่าผู้สอนมีความสามารถแต่ละอย่างในการบรรยายโดยพื้นฐานการอ่านเหมือนกับการเขียนวิทยานิพนธ์นี้มีผลการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการบรรยายที่ผิดพลาดในการอ่านและการเขียนได้กำหนดความคิดความสามารถและการใช้เหตุผล การเขียนการอ่านและไม่เหมาะสมในด้านความแตกต่างระหว่างความคิดแบบแผนภาษาแม่ และความคิดแบบแผนภาษาจีนจากประสบการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านการเขียนเป็นเหตุผลที่ดีสำหรับวิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอหลักการสอนเชิงเสนอแนะภาษาจีน มีการให้คำแนะนำที่เหมาะสมและมีความทันสมัยจาก

ผู้ชำนาญการ ผลการวิเคราะห์พบว่า การบรรยายมักทำให้แบบแผนการใช้การเขียนการอ่านดีขึ้นได้
อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนและเพื่อเปรียบเทียบทัศนะการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละชั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามลำดับดังนี้

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

3.1.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับทัศนะที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

3.1.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิได้จากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ บทความ วารสาร เอกสารทางวิชาการ ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางประกอบการศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีของทาโร ยามาเน่ (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2545:26) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 173 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ประกอบด้วยข้อมูลในเรื่อง อายุ ระดับชั้น

ตอนที่ 2 แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน

ด้านที่ 2 การจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน

ด้านที่ 3 เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน

ด้านที่ 4 การวัดและประเมินผล

โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน และแนวคิด
2. ศึกษาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. นิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้าน โครงสร้างเนื้อหาและภาษาที่ใช้ หลังจากนั้นได้ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามนำมาแก้ไข ปรับปรุงและนำไปใช้กับประชากรที่กำหนดเพื่อรวบรวมข้อมูลต่อไป

รายนามผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- (1) นางอรวรรณ แสงสุวรรณ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1
- (2) นางกิติมา จงสมจิต ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1
- (3) นายชยยุทธ กฤษฤทธิ์เต็ม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1
- (4) นางสาวนงนุช ปานทুবวร หัวหน้าหมวดภาษาจีน โรงเรียนตันตราภรณ์ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
- (5) นางนฤมล เพียรเวช ครูหมวดภาษาต่างประเทศที่ดูแลภาษาจีน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

3.4.1 นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ เสนอผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม

3.4.2 แจกแบบสอบถาม โดยมอบหมายให้ครูประจำชั้น เป็นผู้แจกแบบสอบถาม พร้อมทั้งอธิบายวิธีการและรายละเอียดของแบบสอบถาม โดยกำหนดเวลาในการเก็บแบบสอบถามคืน

3.4.3 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับแบบสอบถามคืนรวมทั้งสิ้น 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามมีสภาพสมบูรณ์สามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ได้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามคืน ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการดังนี้

3.5.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3.5.2 ตอนที่ 2 ทรรศนะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ โดยการแจกแจงความถี่ของข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) นำเสนอในรูปแบบประกอบความเรียงโดยลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลผล ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉลี่ย (ประคอง กรรณสูตร, 2538) ดังนี้

1.00 - 1.40	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทรรศนะการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ด้วย SPSS for Windows version 12

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาธรรมชาติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนและเพื่อเปรียบเทียบธรรมชาติการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป.4,ป.5,ป.6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 173 ฉบับ ได้รับกลับคืน 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอผลการศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ อายุ ระดับชั้น ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 173 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งนำเสนอผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N=173)	ร้อยละ
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 9 ปี	6	3.47
- 9 ถึง 11 ปี	159	91.91
- มากกว่า 11 ปี	8	4.62
3. ระดับชั้น		
- ประถมศึกษาปีที่ 4	57	32.95
- ประถมศึกษาปีที่ 5	58	33.53
- ประถมศึกษาปีที่ 6	58	33.53

จากตารางที่ 4.1 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุต่ำกว่า 9 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.47 อายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 91.91 อายุมากกว่า 11 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 32.95 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.53 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.53

4.2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนระของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนระของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

การจัดการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	3.91	0.26	มาก	4
2. ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน	3.96	0.19	มาก	3
3. ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน	4.01	0.21	มาก	1
4. ด้านการวัดและการประเมินผล	3.97	0.18	มาก	2
ภาพรวม	3.96	0.21	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนระของนักเรียนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีทัศนระเห็นด้วยมากทุกด้านโดยด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
1.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาจีน	3.94	0.27	มาก	4
2 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนมีการทบทวน ความรู้เดิมก่อนเข้าสู่บทเรียนใหม่	3.92	0.36	มาก	5
3 กิจกรรมการเรียนรู้จัดได้เหมาะสมกับ เนื้อหาและเวลาเรียน	3.99	0.37	มาก	3
4 นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมี ความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.03	0.32	มาก	1
5 นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้สามารถ พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของ นักเรียน	3.99	0.28	มาก	3
6 นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น สามารถพัฒนาการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ของนักเรียนได้	3.91	0.34	มาก	6
7 นักเรียนได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมจีนจาก การได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	3.83	0.38	มาก	7
8 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ใช้ทักษะภาษาจีนนอกห้องเรียน	4.02	0.27	มาก	2
9. นักเรียนได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะจากการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดนอก สถานที่	3.71	0.46	มาก	8
10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	3.71	0.47	มาก	9
ภาพรวม	3.91	0.26	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทฤษฎีของนักเรียนโรงเรียน เซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน มีทฤษฎีเห็น ด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนคิดว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมและน่าสนใจเป็นอันดับที่ 1 รองลงมากิจกรรมการ เรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาจีนนอกห้องเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้สามารถ พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้จัดได้เหมาะสมกับ เนื้อหาและเวลาเรียนเป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนระของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

การจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
1 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาจีน มีความหลากหลาย	3.94	0.26	มาก	5
2 สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้จริง	3.99	0.20	มาก	2
3 ตำราและเอกสารประกอบการเรียนการ สอนภาษาจีนมีความเหมาะสม	3.98	0.21	มาก	3
4 สื่อการเรียนรู้สามารถทำให้ทักษะการ สื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนาดีขึ้น	3.89	0.31	มาก	7
5 มีการจัดสื่อการเรียนการสอนเพียงพอ สำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น	3.91	0.28	มาก	6
6 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ของบทเรียน	4.03	0.17	มาก	1
7 สื่อการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถ สร้างความรู้ด้วยตนเอง	3.94	0.26	มาก	5
8 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมี ความพร้อมที่จะเรียนภาษาจีน	3.96	0.20	มาก	4
ภาพรวม	3.96	0.19	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนระของนักเรียนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ
บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน มีทัศนระอยู่ในระดับเห็น
ด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมี
ทัศนระในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของ
บทเรียน เป็นอันดับ 1 รองลงมาสื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง ส่วนตำราและ

เอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนมีความเหมาะสม เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็น
 ดันดับสุดท้ายได้แก่ สื่อการเรียนรู้อาจทำให้ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนายิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะของ
 นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
1 นักเรียนพอใจเทคนิคการสอนภาษาจีนของ ครูผู้สอน	4.07	0.32	มาก	2
2 ครูมีเทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้	4.02	0.28	มาก	3
3 เทคนิคการเรียนการสอนมีความทันสมัย	3.99	0.20	มาก	5
4 เทคนิคการสอนมีความหลากหลายทำให้ การเรียนการสอนภาษาจีนไม่น่าเบื่อ	4.00	0.22	มาก	4
5 นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก ครูผู้สอนอย่างทั่วถึง	4.10	0.34	มาก	1
6 นักเรียนได้รับความรู้จากครูผู้สอนอย่าง ทั่วถึง	4.00	0.25	มาก	4
7 ครูใช้เทคนิคการสอนโดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน	3.93	0.25	มาก	7
8 ครูมีวิธีสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาของ การเรียน	3.96	0.20	มาก	6
ภาพรวม	4.01	0.21	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน มี
 ทรรศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นราย
 ข้อ พบว่า นักเรียนมีทรรศนะในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยนักเรียนมีทรรศนะในระดับเห็นด้วย
 มากเกี่ยวกับนักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนอย่างทั่วถึง เป็นอันดับ 1 รองลงมานักเรียน

พอใจเทคนิคการสอนภาษาจีนของครูผู้สอน และครูมีเทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายแก่ครูใช้เทคนิคการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

การวัดและการประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับที่
1 วิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	3.97	0.21	มาก	2
2 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้	3.94	0.22	มาก	5
3 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.95	0.23	มาก	4
4 มีการแจ้งถึงวิธีการวัดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน	3.92	0.27	มาก	6
5 มีการประเมินการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนภาษาจีน	3.95	0.21	มาก	4
6 นักเรียนสามารถนำผลการเรียนไปปรับปรุงใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันได้	3.95	0.20	มาก	4
7 มีการรายงานผลการเรียนให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนทราบ	3.96	0.26	มาก	3
8 แบบทดสอบของภาษาจีนมีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนของนักเรียน	4.04	0.20	มาก	1
ภาพรวม	3.97	0.18	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัดและการประเมินผล มีทรรศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมี

ทรศนะในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยนักเรียนมีทรศนะเกี่ยวกับแบบทดสอบของภาษาจีนมีความสอดคล้องการเรียนการสอนเป็นอันดับ 1 รองลงมาวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีการรายงานผลการเรียนให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นอันดับ 2 และ 3 ส่วนมีทรศนะเห็นด้วยมากในอันดับสุดท้ายได้แก่ มีการแจ้งถึงวิธีการวัดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บานา จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับชั้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ชั้น ป. 4 (N=57)		ชั้น ป. 5 (N=58)		ชั้น ป. 6 (N=58)		F	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	3.91	0.29	3.91	0.26	3.91	0.25	0.010	0.990
2. ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน	3.97	0.16	3.96	0.20	3.95	0.20	0.178	0.837
3. ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน	4.00	0.21	4.01	0.20	4.03	0.22	0.152	0.859
4. ด้านการวัดและการประเมินผล	3.96	0.17	3.97	0.19	3.96	0.17	0.009	0.991
รวม	3.96	0.19	3.96	0.21	3.97	0.16	0.078	0.925

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีทรศนะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บานา จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการสรุปผลการศึกษาในภาพรวม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบธรรมชาติการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น ป.4,ป.5,ป.6

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 305 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีของ ทาโร ยามาเน่ (กัลยา วานิชย์ปัญญา, 2545:26) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ได้จำนวนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 173 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 173 ฉบับ ได้รับกลับคืน 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามประมาณค่า (rating scale) โดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one – way ANOVA)

5.3 สรุปผลการศึกษา

5.3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุต่ำกว่า 9 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.47 อายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 91.91 อายุมากกว่า 11 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 32.95 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.53 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.53

5.3.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บังนา จังหวัดสมุทรปราการ

ทัศนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในภาพรวมเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีทัศนะเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนตามลำดับ

ทัศนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนมีทัศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26) เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมและน่าสนใจเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาจีนนอกห้องเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้จัดได้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียนเป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

ทัศนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนมีทัศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนะในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียน เป็นอันดับ 1 รองลงมา สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง ส่วนตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนมีความเหมาะสม เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ สื่อการเรียนรู้สามารถทำให้ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน นักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยนักเรียนมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับนักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนอย่างทั่วถึง เป็นอันดับ 1 รองลงมา นักเรียนพอใจเทคนิคการสอนภาษาจีนของครูผู้สอน และครูมีเทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายแก่ครูใช้เทคนิคการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการวัดและการประเมินผล นักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยนักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับแบบทดสอบของภาษาจีนมีความสอดคล้องการเรียนการสอนเป็นอันดับ 1 รองลงมาวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีการรายงานผลการเรียนให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นอันดับ 2 และ 3 ส่วนมีทัศนคติเห็นด้วยมากในอันดับสุดท้ายได้แก่ มีการแจ้งถึงวิธีการวัดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน

5.3.3 การเปรียบเทียบทัศนคติการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ แต่ละระดับชั้น (ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน และด้านการวัดและการประเมินผล ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน

5.4 อภิปรายผลการศึกษา

5.4.1 การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยอันดับที่หนึ่งคือด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน รองลงมาด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนตามลำดับ อาจเนื่องมาจากประเทศจีนคุ้นเคยกับคนไทยมานานแล้ว และภาษาที่ใช้ติดต่อกันนั้นก็ใช้ภาษาจีน ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนขนาดใหญ่ อีกทั้งนโยบายการศึกษาที่ให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรี มีการสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยและมีการบรรจุภาษาจีนให้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการที่ภาษาจีนมีความสำคัญของทวีปเอเชียมาช้านาน จากการศึกษาที่ประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นไม่ว่าความรู้ด้านปรัชญา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ก็จะบันทึกไว้เป็นภาษาจีน รวมไปถึงการที่ประเทศจีนมีขนาดใหญ่และจำนวนประชากร การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจมีความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ การที่คนไทยมีโอกาสได้ศึกษาภาษาจีนนั้นจึงมีประโยชน์เป็นอย่างมาก และสามารถนำภาษาจีนเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจในการเรียนการสอนภาษาจีน นักเรียนได้เขียนอักษรจีนได้ จำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงวิวัฒนาการของตัวอักษรจีนเพื่อช่วยในการจำ และคาดเดาความหมายรวมถึงการเรียนรู้หมวดต่างๆ จะทำให้จำตัวอักษรจีนเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น ซึ่งการเรียนที่ได้ฝึกฝนการใช้ภาษาจีนด้วยกิจกรรมชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเกมฝึกคำศัพท์ การเขียนอักษรจีน การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้โดยผ่านการเรียนรู้แบบความบันเทิง สอดคล้องกับกรมวิชาการ(2544:18-19) กล่าวถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับประสบการณ์ตรงทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับ

นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมและน่าสนใจเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาจีนนอกห้องเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้จัดได้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียนเป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ ภาษาจีน มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากภาษาจีนมีความเป็นเอกภาพอยู่ในตัวอักษรจีน เพราะตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพ คือหนึ่งภาพหมายถึงหนึ่งตัวอักษร ทั้งนี้ จะเห็นว่าการเลือกสื่อการเรียนการสอนหรือบทเรียนนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะครูผู้สอน จะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูงได้ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ ภาษาจีน มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด โดยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียน เป็นอันดับ 1 รองลงมาสื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง ส่วนตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนมีความเหมาะสม เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ สื่อการเรียนรู้สามารถทำให้ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น

ทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษามากที่สุด การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้(กรมวิชาการ,2545:1) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผล ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านเทคนิคการเรียนการสอน ภาษาจีน มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21) เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อ พบว่า นักเรียนมีทรศนะในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับนักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนอย่างทั่วถึง เป็นอันดับ 1 รองลงมานักเรียนพอใจเทคนิคการสอนภาษาจีนของครูผู้สอน และครูมีเทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นอันดับ 3 ระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับสุดท้ายแก่ครูใช้เทคนิคการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

ทรศนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการวัดและการประเมินผล มีทรศนะอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ทั้งนี้การจัดให้มีการวัดและการประเมินผลควบคู่กับการเรียนการสอนเป็นการวัดและการประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรมทำให้นักเรียนมีทรศนะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า นักเรียนมีทรศนะเกี่ยวกับแบบทดสอบของภาษาจีนมีความสอดคล้องการเรียนการสอนเป็นอันดับ 1 รองลงมาวิธีการวัดและการประเมินผล การเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีการรายงานผลการเรียนให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนทราบ เป็นอันดับ 2 และ 3 ส่วนมีทรศนะเห็นด้วยมากในอันดับสุดท้ายได้แก่ มีการแจ้งถึงวิธีการวัดผลการเรียนรู้ อย่างชัดเจน

5.4.2 การเปรียบเทียบทรศนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

การเปรียบเทียบทรศนะของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน และด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีทรศนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จีน ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน และด้านการวัดและการประเมินผล โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปตามสิ่งที่เป็นธรรมชาติ จากพัฒนาการขั้นหนึ่งไปสู่พัฒนาการอีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เป็นผลดีแก่นักเรียน การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเน้นความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาการของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการเร็วขึ้น ดังที่ เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาว่า เด็กที่มีอายุ

7-11 ปีอยู่ในขั้นการคิดแบบเป็นรูปธรรม เป็นขั้นการคิดของเด็กไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจและสามารถคิดย้อนกลับได้ และมีความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น ส่วนเด็กที่มีอายุ 11-15 ปีสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน โรงเรียนควรให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดนอกสถานที่ และส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

2) ด้านการจัดสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาจีน ควรมีการจัดหา จัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียนและความต้องการของนักเรียน และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น

3) ด้านเทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนควรให้ครูผู้สอนมีความตระหนักในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ใฝ่รู้ พัฒนาตนเอง รักการสอนและเป็นต้นแบบที่ดีของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น มีคุณธรรมและส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนได้มากยิ่งขึ้น

4) ด้านการวัดและการประเมินผล โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีน และส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสร้างแบบทดสอบและการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง (authentic assessment) เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าการเรียนภาษาจีน โดยร่วมกับผู้ปกครองนักเรียนในการประเมินผลร่วมกัน

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาในส่วนของโรงเรียนอื่นๆ ที่จัดการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อนำผลการศึกษามาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์และเกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) ควรศึกษาเรื่องใหม่ที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น อาจศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ
- 3) ควรมีการศึกษาทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ทั้งผู้ปกครองนักเรียน ครูผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียน รวมไปถึงการศึกษาความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). **ไอซีทีเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- จงพวง มณีวัฒนา. (2544). **ภาษาจีน 2**. กรุงเทพฯ: วัชรินทร์การพิมพ์.
- นัตรจารย์พร มณีวัฒนา. (2547). **ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: วัชรินทร์การพิมพ์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2549). **เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E ที่เน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง:กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทิสนา เขมณี. (2548). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาตยา ปิณฑนานนท์. (2542). **การเรียนรู้ความคิดรวบยอด**. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2547). **การออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ**. กรุงเทพฯ: บั๊ก พอยท์.
- ปกรณ์ ลิ้มปนูสรณ์. (2547). **รอยพระบาทयाตราสาราจีน**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- ประลอง กรรณสูตร. (2535). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลลิตา กิตติประสาร. (2537). **การอ่านงานวิชาการ**. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- วิชาการ, กรม. (2543). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา.
- _____. (2544). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- วิชากร, กรม. (2545). **ร่างคู่มือแนวทางการวัดและการประเมินผล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2546). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ศักดิ์ นิรัญทวี. (2542). **แนวการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข**. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2548). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ บุญญาสิทธิ์. (2541). **การออกแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้**. นครราชสีมา: โรงเรียนปึกธงชัยประชานิรมิต.

วิทยานิพนธ์

- ชুমศรี เรช. (2533). **ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรรัตน์ พิทักษ์พนัสสกุล. (2548). **การศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวุฒิวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นนุช ปานทาวร. (2550). **ทรงสนะของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโรงเรียนต้นตารักษ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- บุญบง วรรณอารยันชัย. (2551). การศึกษาความพึงพอใจและความต้องการด้านขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิมล ทองวิจารณ์. (2548). ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัมพร ศรีเรืองบุญ. (2533). การศึกษาเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Ausubel,D.P. (1963). **The Psychology of Meaningful Verbal Learning**. New York: Gruner and Stratton.
- Brown, H.D. (1993). **Principles of Language Learning and Teaching**. While Plains, New York: Lonman.
- Gagne, R.N., and Brigge, L.L. (1974). **Principles of Instruction Design**. New York: Halt, Rinehart and Winston.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind**. New York: Basic Book, Collins Publishers.
- Kolb, D.A. (1984). **Experiential Learning : Experience as the Source of Learning and Development**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall.
- Littlewood, W. (1983). **Communicative Language Teaching: An Introduction**. Cambridge: Cambridge University.
- Maslow, A.H. (1962). **Toward a Psychology of Being**. New York: D. Van Nostrand.

Murray, H. (1938). **Explorations in Personality: An Empirical and Experimental Study of Fifty Men of College Age.** New York: Oxford University.

Yamane, T. (1970). **Statistics : An Introductory Analysis.** 2nd ed. Toko : John Weatherhill.

ด
ร
ช

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ตามทรศนะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มุ่งเน้นการศึกษาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
2. แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ
3. ข้อมูลที่นักเรียนตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการวิจัยโดยประมวลเป็นภาพรวม ข้อมูลที่ได้จะรักษาเป็นความลับ และจะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพในการเรียนของนักเรียน
4. โปรดตอบทุกตอนและทุกคำถาม ตามสภาพความเป็นจริง
5. ข้อมูลที่ตอบจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสถานศึกษาและการพัฒนาปรับปรุงการใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวไฉ่ ลีผิง

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน หน้าชื่อตามสภาพที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. อายุ

- ต่ำกว่า 9 ปี
 9=11 ปี
 มากกว่า 11 ปี

2. ระดับช่วงชั้น

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามให้เลือกลงตอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเซนต์

โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จังหวัดสมุทรปราการ ตามสภาพที่แท้จริง

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้กาเครื่องหมาย	☒	ในช่องมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	ให้กาเครื่องหมาย	☒	ในช่องมาก
เห็นด้วยปานกลาง	ให้กาเครื่องหมาย	☒	ในช่องปานกลาง
เห็นด้วยน้อย	ให้กาเครื่องหมาย	☒	ในช่องน้อย
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้กาเครื่องหมาย	☒	ในช่องน้อยที่สุด

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน					
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาจีน					
1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนมีการทบทวนความรู้เดิมก่อนเข้าสู่บทเรียนใหม่					
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้จัดได้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียน					
1.4 นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
1.5 นักเรียนคิดว่า กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียน					
1.6 นักเรียนคิดว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นสามารถพัฒนาการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารของนักเรียนได้					
1.7 นักเรียนได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมจีนจากการได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน					
1.8 กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาจีนนอกห้องเรียน					
1.9 นักเรียนได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่จัดนอกสถานที่					

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน					
2. การจัดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน					
2.1 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาจีนมีความหลากหลาย					
2.2 สื่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง					
2.3 ตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนมีความเหมาะสม					
2.4 สื่อการเรียนรู้สามารถทำให้ทักษะการสื่อสารของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น					
2.5 มีการจัดสื่อการเรียนการสอนเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น					
2.6 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียน					
2.7 สื่อการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
2.8 สื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาจีน					
3. เทคนิคการเรียนการสอนภาษาจีน					
3.1 นักเรียนพอใจเทคนิคการสอนภาษาจีนของครูผู้สอน					

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.3 ครูมีเทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
3.4 เทคนิคการสอนมีความหลากหลายทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนไม่น่าเบื่อ					
3.5 นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนอย่างทั่วถึง					
3.6 นักเรียนได้รับความรู้จากครูผู้สอนอย่างทั่วถึง					
3.7 ครูใช้เทคนิคการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน					
3.8 ครูมีวิธีสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาของการเรียน					
4. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีน					
4.1 วิธีการวัดและการประเมินผล การเรียนการสอนมีความหลากหลาย					
4.2 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้					
4.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
4.4 มีการแจ้งถึงวิธีการวัดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจน					
4.5 มีการประเมินการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนภาษาจีน					

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.6 นักเรียนสามารถนำผลการเรียน ไปปรับปรุงใช้ภาษาจีนใน ชีวิตประจำวันได้					
4.7 มีการรายงานผลการเรียนให้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนทราบ					
4.8 แบบทดสอบของภาษาจีนมีความ สอดคล้องกับการเรียนการสอนของ นักเรียน					

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) นางอรวรรณ แสงสุวรรณ

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1

(2) นางกิติมา จงสมจิต

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1

(3) นายชยยุทธ กฤษฤทธิ์เต็ม

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1

(4) นางสาวนงนุช ปานทুবวร

หัวหน้าหมวดภาษาจีน โรงเรียนตันตราภิรักษ์ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

(5) นางนฤมล เพียรเวช

ครูหมวดภาษาต่างประเทศที่ดูแลภาษาจีน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา
จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นางสาวไฉ่ ลีผิง

มหาวิทยาลัยโสวตู่ สาขาการสอนภาษาจีน
สำหรับชาวต่างประเทศ 2001

อาจารย์พิเศษตามโรงเรียนต่าง ๆ

